

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **N. H. C.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2016, č. j. MV-166839-4/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 5. 2018, č. j. 30 A 79/2016 – 110,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Návrh odůvodňuje tím, že na území České republiky již téměř čtyři roky žije a pracuje. Návrat do Vietnamu by pro něj znamenal citelnou újmu, neboť tam nemá žádné zázemí a v případě odcestování by přišel o zaměstnání u společnosti C&H Market, s. r. o., a o příjem. Možnost znovu zažádat o trvalý pobyt je podle stěžovatele pouze hypotetická vzhledem k nefungujícímu systému přijímání žádostí na Velvyslanectví České republiky v Hanoji. Přiznání odkladného účinku tak je pro stěžovatele jedinou možností, jak si zachovat práci a sociální vazby na území České republiky.

[3] Nejvyšší správní soud na úvod poznamenává, že o návrhu na přiznání odkladného účinku by měl zásadně rozhodnout až po vyjádření žalované. Právo na vyjádření však není absolutní a musí být vykládáno v souladu se smyslem a účelem institutu odkladného účinku. Soudy jsou povinny zaslat návrh na přiznání odkladného účinku druhému účastníkovi na vědomí a poskytnout mu přiměřenou lhůtu, aby se mohl k návrhu vyjádřit. Povinnost zaslat návrh k vyjádření však nevzniká, pokud by tím byla ohrožena včasnost zásahu soudu nebo by hrozilo, že následné rozhodnutí soudu o přiznání odkladného účinku nebude mít potřebný efekt (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 2 Azs 36/2017 – 17). V této věci Nejvyšší správní soud žalovanou prozatím informoval pouze o probíhajícím řízení o kasační stížnosti, návrh žalované zaslán nebyl, neboť Nejvyšší správní soud upřednostnil zájem na rychlém rozhodnutí soudu o návrhu, k jehož projednání má ze zákona dojít bez zbytečného odkladu, nejdéle v třicetidenní lhůtě [§ 73 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], před právem žalované vyjádřit k takovému návrhu své stanovisko.

[4] Podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, jestliže 1) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže 2) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako mimořádné opatření. Jedná se o výjimku z pravidla, která musí být vyhrazena pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy přitom má stěžovatel, od něhož se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[6] Stěžovatel spatřuje újmu způsobenou nepřiznáním odkladného účinku ve ztrátě zaměstnání a přetrhání sociálních vazeb na území České republiky. Ze spisového materiálu vyplývá, že stěžovateli je necelých 22 let, na území České republiky žije sám (matka na území České republiky nepobývá, otec není na hlášené adrese dosažitelný), na rodičích je nezávislý. Od 11 let do 18 let věku pobýval ve Vietnamu u své babičky. Je proto zřejmé, že na území České republiky má především vazby ekonomického charakteru, a to navíc krátkodobé. S ohledem na zjištěné skutkové okolnosti nepovažuje Nejvyšší správní soud ztrátu zaměstnání u ekonomicky soběstačného muže v mladém věku, který má navíc v zemi původu dostatečné zázemí (má zde rodinu a s ohledem na dospívání v zemi původu zajisté hovoří vietnamským jazykem), za nepřiměřenou újmu na právech stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25 (a v dalších jemu obdobných případech správního vyhoštění), konstatoval, že soud musí přihlédnout k zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého a rodinného života i bez námitky žadatele o přiznání odkladného účinku. S ohledem na výše uvedené poměry stěžovatele Nejvyšší správní soud nepovažuje případný zásah do soukromého a rodinného života v případě nepřiznání

pokračování

odkladného účinku za nepřiměřený. K zajištění práva na spravedlivý proces (a s tím souvisejícího práva vystupovat v řízení a být v kontaktu se svým zástupcem) Nejvyšší správní soud uvádí, že nemůže jít o důvod, který by automaticky vedl k paušálnímu přiznávání odkladného účinku všem kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím, se kterými je potenciálně spojen následek v podobě opuštění území České republiky, a to tím spíše v řízení o kasační stížnosti, kde musí být účastník řízení zastoupen advokátem. Tím by byla zcela popřena výjimečná povaha institutu odkladného účinku, jakož i záměr zákonodárce nepřiznat kasačním stížnostem brojícím proti rozhodnutím krajských soudů v takovém typu správních rozhodnutí odkladný účinek automaticky, tedy přímo ze zákona. Vždy je třeba přihlídnout ke konkrétním okolnostem posuzovaného případu.

[8] V nyní posuzované věci se předně nejedná o správní vyhoštění, nýbrž o zrušení trvalého pobytu. Na rozdíl od situace, kdy dojde k vyhoštění, se cizinec po zrušení povolení k trvalému pobytu jednak nepovažuje za nežádoucí osobu [srov. § 154 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“)], a jednak nemá povinnost opustit území Evropské unie, nýbrž jen území České republiky (srov. § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 1 odst. 1 tohoto zákona). Zdůraznit je také třeba to, že stěžovatel má možnost požádat o udělení krátkodobého víza podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. 7. 2009, o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) - viz § 50 odst. 3 část věty za středníkem zákona o pobytu cizinců, který takovou možnost nevylučuje, ve spojení s § 20 odst. 1 tohoto zákona. Dále je třeba konstatovat, že oproti skutkovým okolnostem v řízeních vedených pod sp. zn. 5 As 73/2011 či 1 Azs 106/2015 byl stěžovateli trvalý pobyt zrušen z důvodu pobytu mimo území států Evropské unie nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců, nedopustil se závažného narušení veřejného pořádku či obcházení zákona. Je proto pravděpodobné, že bude moci získat jiný druh povolení k pobytu na území České republiky. Tvzení stěžovatele, že nemá možnost podat na Velvyslanectví České republiky v Hanoi žádost o pobytové oprávnění, považuje Nejvyšší správní soud za hypotetické. Ačkoli si je soud vědom nedostatků při přijímání žádostí o pobytová oprávnění na Velvyslanectví České republiky v Hanoi, které sám konstatoval v usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016 – 52, publ. pod č. 3601/2017 Sb. NSS, je mu z úřední činnosti známo, že jsou ze strany státu přijímána opatření k nápravě. Ke komplexnímu zhodnocení efektivitu fungování systému, z čehož jedině by bylo možné učinit paušální závěr o nemožnosti podání každé jednotlivé žádosti, není v případě posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vzhledem k jeho operativní a předběžné povaze prostor. K učinění závěru o důvodnosti námitky by stěžovatel musel předložit konkrétní a podložená tvrzení o nemožnosti podat ve své věci žádost o pobytové oprávnění.

[9] Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a stěžovatelem tvrzených důvodů pro přiznání odkladného účinku dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku (potažmo správního rozhodnutí) pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na jeho procesních ani jiných právech. Není proto splněna hned první podmínka pro přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.), a proto nemohlo být jeho

návrhu vyhověno (výrok I.). Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

[10] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatkové povinnosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020520418**.

[11] Veškeré písemnosti je třeba zaslat ke sp. zn. 2 Azs 204/2018 na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjaa4f).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 12. července 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 Azs 204/2018

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓